

интертекстуалните теории, занимаващи се с трансформации на текстове. Но в подобни изследвания трансформациите, описвани чрез езика на реторическите фигури, при цялата скрупульозност на типологиите, улавят най-общите композиционно-функционални промени.¹⁸

Метафората на палимпсеста, използвана в книгата на Женет, при цялата ѝ привлекателна нагледност, като всяка метафора в науката е методологически манипулативна – представя идеята за външен допир, за наслагване на вече завършени дискурси. Когато говорят за трансформации, подобни автори извършват една елементарна редукция: те просто съпоставят началото и края, хипо- и хипер-текста в тяхната дискурсивна повърхностна застиналост без да прибягват до хипотези за онова, което е същинската трансформация – онова, което се случва, оставайки ненаблюдано в средата – в „черната кутия“ на творческото съзнание.

В светлината на съвременните когнитивни теории напоследък в интертекстуалните изследвания се говори за „неросемиотика“, за „интертекстуална асоциативна памет“.¹⁹ Отнасяйки я към взаимодействието между текстовете в творчеството на един автор, поучително е да си припомним една по-ранна работа на З. Минц и Ю. Лотман, изследваща дълбинните елементи на художествения замисъл върху материал от творчеството на Ал. Блок. Там авторите прозорливо представлят следната теза: „Цялостните текстове (. . .) при частично забравяне остават в паметта във вид на своеобразни „отломъци“, изпълняващи ролята на „сгърната програма“ на текста“. Те могат да бъдат елементи както от високото равнище (логически построена мисъл), така и от „ниското равнище – дума, конкретизирана до звуков образ на конкретен предмет (. . .), своеобразни опори, скрити в неосъзнатите механизми на паметта. Обаче, когато вътреш-

---

¹⁸ Вж. напр. Laurent Jenny. *La strategie de la forme poétique*, 1976, 27; Gerard Genette. *Palimpsests. La littérature au second degré*. P., 1982.

¹⁹ Hans-George Ruprecht. *The Reconstruction of Intertextuality*. In: *Intertextuality*. Ed. By Heinrich F. Plett. Berlin. NY. 1991, p. 72.